

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди**

Факультет іноземної філології

**До 220-ої річниці
з дня заснування університету**

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ**

Збірник тез наукових доповідей

Випуск 5

Електронне видання

Харків – 2024

ЗМІСТ

Алексєєва Юлія

Концепція комічного в літературі постмодернізму 7

Асєєв Тимур

Використання стилістичних засобів для створення образів персонажів 8

Асєєва Анастасія

Викладання сучасної американської літератури засобами педагогічної технології двомовного навчання CLIL 9

Букіна Ольга

Лінгвокомунікативні і прагматичні ознаки політичного дискурсу 11

Бурикіна Дарія

Лінгвокомунікативна стратегія генералізації та досвід її вивчення 13

Вертипорох Валерія

Алюзії та ремінісценції як засоби вираження категорії інтертекстуальності в літературі постмодернізму 14

Ворона Дар'я

Види онімів і їх використання у творі Террі Пратчетта «Вільні малолюдці» (*The Wee Free Men*) 15

Гавриков Сергій

Стилістичні засоби у передачі емоцій у романі Стівена Кінга "Green Mile" 17

Галковська Тетяна

Виокремлення емотивності як текстової категорії 19

Гмиря Захар

Міфологізація історичної реальності в романі С. Рудші «Опівнічні діти» 21

Гречаний Володимир

Втілення міфу про Прометея в романі М. Шеллі «Франкенштейн, або сучасний Прометей» 22

Григорова Олена

Вплив культури на розвиток сучасної англійської мови 23

ВПЛИВ КУЛЬТУРИ НА РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Олена ГРИГОРОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент В.Л. Лаврухіна

Сучасна англійська мова визначається не лише як засіб комунікації, але і як важливий елемент культурної спадщини. Мова є фундаментальним аспектом людського існування, впливаючи на наш спосіб мислення, спілкування та взаємодії з навколишнім світом. Вона є відображенням культурної ідентичності та впливає на спосіб мислення. Вона виконує ряд функцій: комунікативну, експресивну, функцію соціального контролю, тощо. Комунікативна функція дозволяє людям ділитися інформацією та ідеями. Експресивна функція мови відображає почуття та емоції. Через мову можна виразити свої думки, переживання, навіть ідентичність. Функція соціального контролю мови пов'язана з установами та підтримкою соціального порядку, наприклад, через законодавчі норми або соціальні конвенції. Все це разом формує невід'ємну частину культурної тканини суспільства, підкреслюючи глибокий вплив мови на наше повсякденне життя та взаємодію.

Культура – це комплексний набір звичаїв, традицій, вірувань та мистецтва, який формує унікальний досвід та світогляд людини. Вона впливає на мову, визначаючи не тільки словниковий запас, але й способи вираження думок та емоцій. Культура визначає, які теми вважаються важливими або табу, як формуються ідіоми та фразеологізми, і навіть впливає на граматичні структури. Таким чином, мова, використовувана в рамках певної культури, не просто відображає інформацію, але й несе в собі культурні коди та контекст.

Лінгвокультурологія – це галузь, яка зосереджується на вивченні того, як культурні особливості та зміни впливають на розвиток мови. Вона досліджує, як історичні події, соціальні зміни, і навіть популярна культура впливають на мовні структури, лексику та способи використання мови. Це включає аналіз того, як культурні ідентичності та вірування впливають на мовні звички, створення нових слів, і навіть зміну значень існуючих слів. Цей напрямок досліджень підкреслює тісний зв'язок між мовою та культурою, демонструючи, що мова не лише відображає, але й формує культурний контекст.

Серед ключових постатей у галузі лінгвокультурології потрібно відзначити Едварда Сепіра, Бенджаміна Лі Ворфа, та Кліффорда Герца. Сепір та Ворф запропонували відому гіпотезу, що мова впливає на сприйняття світу. Їхні дослідження розглядали, як мовні структури і вирази відображають культурні відмінності та соціальні зміни. Кліффорд Герц, антрополог, досліджував символізм у культурі та його зв'язок з мовою. Дослідники Майкл Холлідей та Роберт Крейтс вперше впровадили поняття соціокультурної лінгвістики. Роберт Фрост звертає увагу на вплив глобалізації на англійську мову. Їхні теорії та роботи відіграли важливу роль у розумінні взаємозв'язку між мовою та культурою, підкреслюючи, що мова є не просто інструментом комунікації, а й відображенням культурного контексту.

Вивчення культурних кліше та мовних конвенцій сприяє розумінню, як культурні звичаї впливають на спосіб спілкування. Аналіз стандартів

ввічливості, вираженого через фразеологію та мовні структури, допомагає зрозуміти міжкультурні відмінності у спілкуванні.

Сучасні дослідження визначають глибокий внесок культури в систему мови. Вони не лише вивчають мовні прояви впливу, але і розглядають, як культурні цінності впливають на глибинний рівень мовних структур та сприйняття світу через мовленнєві конструкції.

Англійська мова, як важливий елемент світової культурної спадщини, розвивається під впливом різноманітних культур. Вивчення цього процесу допомагає не лише розкрити мовні відмінності, а й зрозуміти, як культурні особливості формують мову та взаємодіють із суспільством. Такий комплексний підхід важливий для глибшого розуміння еволюції англійської мови в глобальному контексті.

ДО ПОНЯТТЯ МОВИ ВОРОЖНЕЧІ У СУЧАСНОМУ МОВОЗНАВСТВІ

Владислав ГРИЦЕНКО

Науковий керівник – доктор філологічних наук, доцент Я.Ю. Сазонова

Протягом усієї історії існування людство постійно перебуває у стані суперечностей внутрішнього світу, усвідомлення мінливості власних бажань, прагнень і думок, часто неможливості їх реалізації, коливань, сумнівів, боротьби мотивів. Прийдешнє століття не стало винятком. Конкуренція, боротьба за владу, престиж і статус, безмежне прагнення багатства за будь-яку ціну нерідко змушує людей поступатися своїми принципами. Людина перестає поважати думку інших людей, «заглушає» голос власного сумління. Все це призводить до розпалювання конфліктів різного масштабу, міжнаціональної, міжетнічної та міждержавної ворожнечі. Процеси, які відбуваються в суспільстві – погрози, намір розпалити ненависть, очорнити за захищеною ознакою (вік, раса, релігія, стать, особливості людини) впливають на мову. «Мову ворожнечі» необхідно відрізнити від кривдження або лайки; про неї можна говорити тільки в тому випадку, коли агресивні слова стосуються належності особи до певної соціальної групи за будь-якими ознаками: етнічними, політичними, релігійними, соціальними. Із розвитком медіапростору та соціальних мереж «мова ворожнечі» набула стрімкого розвитку. Слова ненависті із шаленою швидкістю розповсюджуються в інформаційному просторі, миттєво охоплюючи широку аудиторію. Усе частіше «мова ворожнечі» стає виявленням булінгу в дитячих чи підліткових колективах, службових стосунках, що провокує агресію чи моральне пригнічення.

Перелічені суспільні явища призвели до того, що «мова ворожнечі» стала предметом міжнародного занепокоєння, пронизуючи як інституційні, так і непрофесійні дискусії. Термін «мова ворожнечі» з'явився в юридичних колах і в повсякденній мові його використовують для позначення недобррозичливих комунікативних актів. Із розвитком лінгвістичної науки із середини ХХ століття «мова ворожнечі» привертає увагу багатьох мовознавців. Це визнається дослідженнями нідерландського автора, наприклад, Тена Адріануса